

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודף ס"ח ואילך יש"ב.
 ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱוָהוּיָוָה אֱוָהוּיָוָה
יְוָהוּוָה יְוָהוּוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלוכשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חו"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה]חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד (◇)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יֵהוּ יְהוּה

ג' כלי כתר דנוק'

יֵוֹד יֵוֹד וְיֵוֹד וְיֵוֹד
יֵוֹד, יֵוֹד הָא, יֵוֹד הָא וְיֵוֹד הָא וְיֵוֹד הָא
י, יֵוֹד, יֵוֹד, יֵוֹד וְיֵוֹד

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יֵהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֱלֹהִים הִי יֵוֹד
אֱלֹהִים הִי יֵוֹד
אֱלֹהִים הָא יֵוֹד
אֱלֹהִים הָא יֵוֹד

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים וְיֵוֹד וְיֵוֹד וְיֵוֹד
אֱו, יֵוֹד
א, אֱו, יֵוֹד, אֱו, יֵוֹד

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יֵהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יֵוֹד הִי וְיֵוֹד
יֵוֹד הִי וְיֵוֹד
יֵוֹד הָא וְיֵוֹד
יֵוֹד הָא וְיֵוֹד

ג' כלי חכמה דנוקבא

יֵוֹד וְיֵוֹד וְיֵוֹד וְיֵוֹד
יֵוֹד, יֵוֹד הָא, יֵוֹד הָא וְיֵוֹד הָא וְיֵוֹד הָא
י, יֵוֹד, יֵוֹד, יֵוֹד וְיֵוֹד

◇ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
יוד, יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה'א יוד
אֶלֶף ה'ה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהֵי
אֶלֶף ה' ו'א

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'א
יוד ה' ו'א
יוד ה'א ו'א
יוד ה'ה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפְּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אלה, אלהי, אלהים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שׁ, שֵׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהוה

יאהלוהים

יאהדוניה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דיסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות יוד הי ואו הי
מספר יוד הי ואו הי

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהודה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה
יהוה

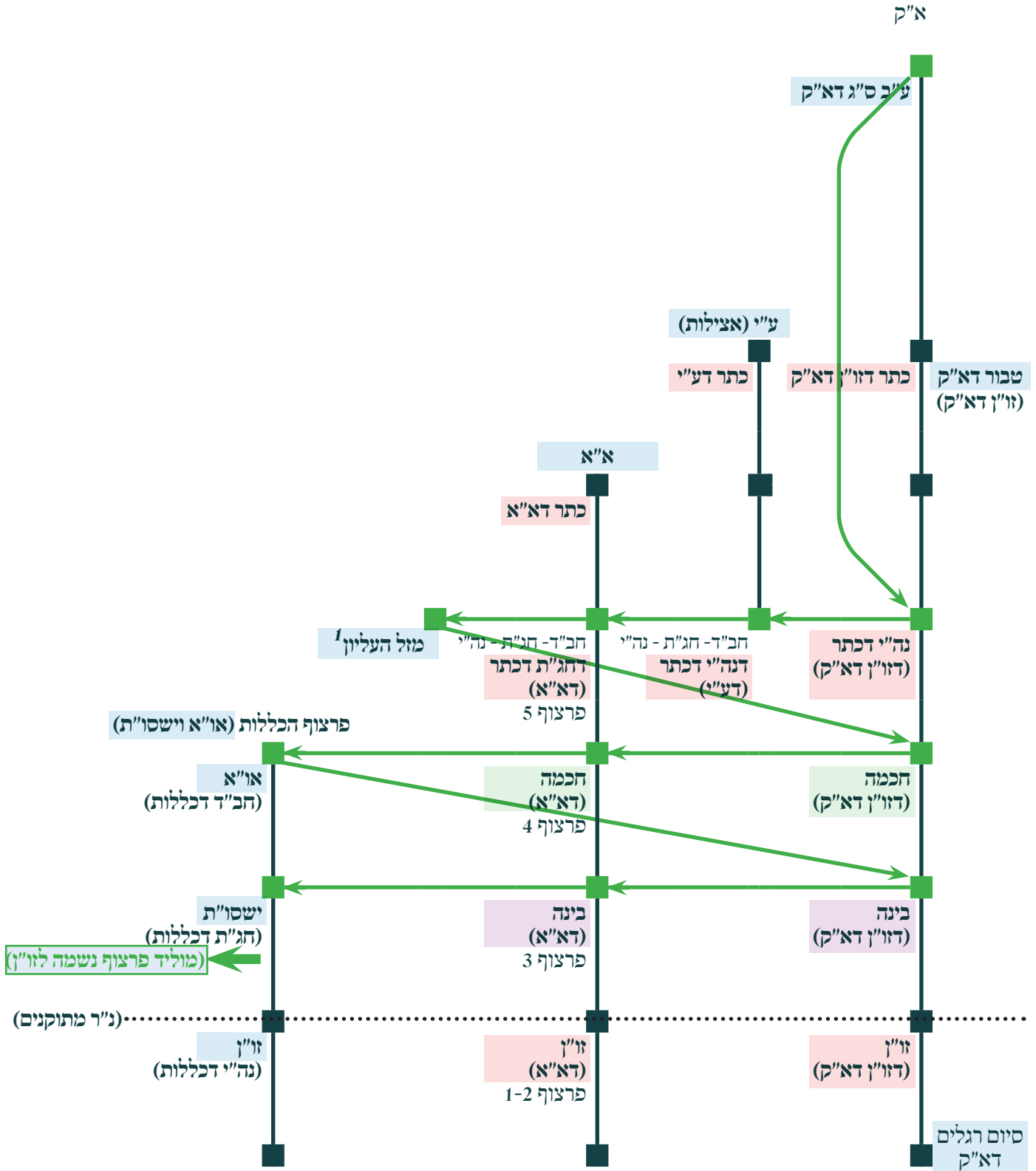
אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה יהוה אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

מקורות
סידור חול דף ע"ד.
באתי לגני ח"א דף צ"ב ע"א.
פת"ע דף ל"ח ע"ד.

1. ע"י בסידור הגהה אות א', הרב מביא תו"ח דף י"ז ע"ב, בענין הדיקנא דא"א (שהוא חיצוניות הכתר דא"א).

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ן יו"ן זווג ע"ב ס"ג דא"ק יו"ד יו"ן יו"ן
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקה והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשארת שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעיין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[ע"ד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אלף יוד הי יוד ויו הי הי

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאו"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאו"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

א"ה ה"ה י"ה ה"ה

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),

ואבא ממושיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאו"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאו"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

א"ה ה"ה י"ה ה"ה

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת.

ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ

מלכות דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֶהֱיָה	אֶהֱיָה	אֶהֱיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יֵוֹד וְיָוָה וְיָוָה וְיָוָה
יֵוֹד, יוֹד הָא, יוֹד הָא וְאוּ, יוֹד הָא וְאוּ הָה
י, יוֹד, יוֹד הָא, יוֹד הָא וְאוּ

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע' פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע' שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעיקב (מאליו), אימא ברחל.]

◇ ע' שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכנה הפנים שלהם, בבא"י.

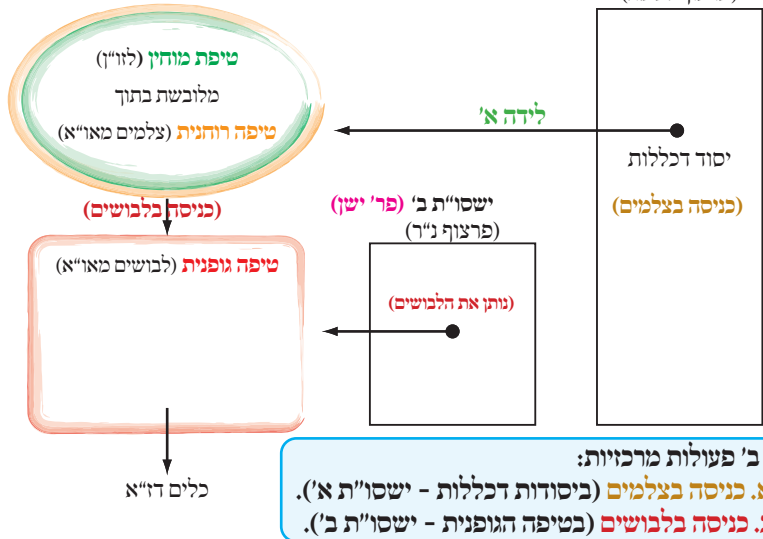
כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע' תיבת באהבה.

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

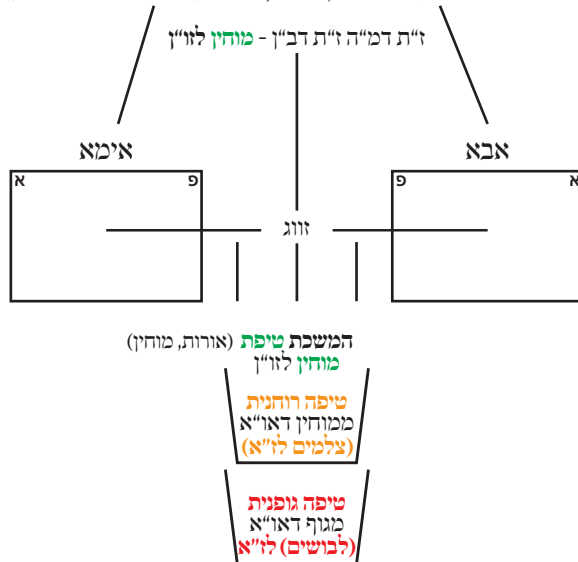
(ב)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

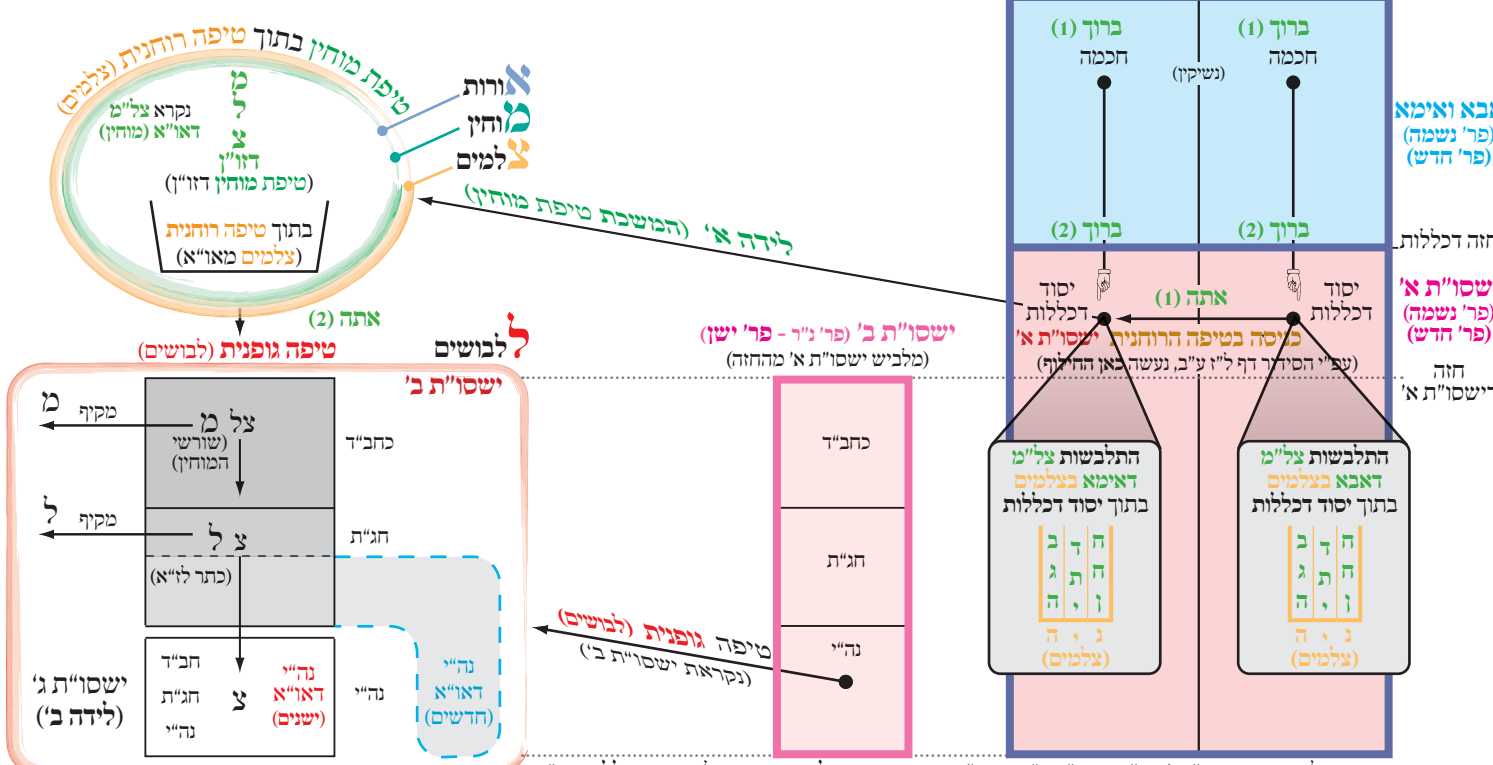
ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

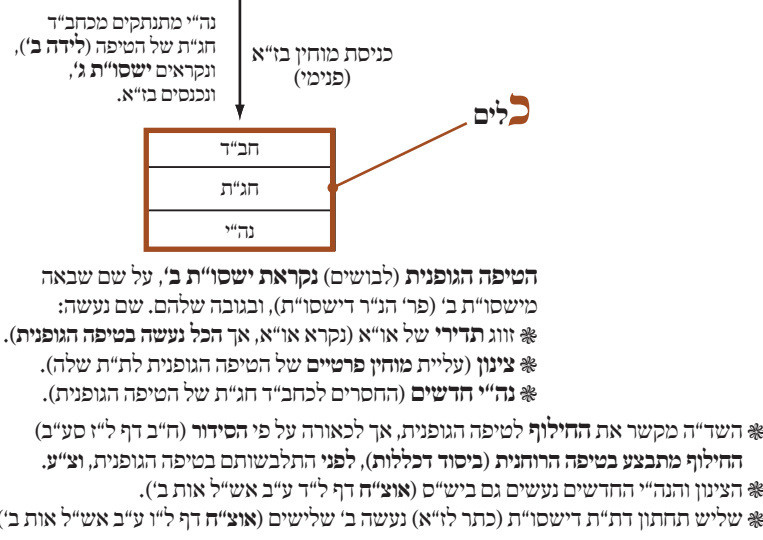

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
 אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ורע, אש"ל אות ד'.

[ע.ה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַּר הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרֵד וְיַיַּר
אֱלֹהֵי יְרֵד וְיַיַּר
אֱלֹהֵי יְרֵד וְיַיַּר

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרֵד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרֵד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרֵד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרֵד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרֵד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרֵד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דפנים אח' דפנים פנים דאח'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בוכו

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי' יוד מם

צבאות

השתפא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

[עה:]

ומוש"יע

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכות ליסוד

פנים דאחור

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם
אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם
אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם

ג' כלי חכמה דנוק'

אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם
אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם
אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם

ג' כלי דעת דנוקבא

אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם
אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם
אֵלֶּף וְיָוֵד וְדָוָה וְנֹקַם

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהִי וְיִן־הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְהוָה וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיִן־הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהִי וְיִן־הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְהוָה וְיְוָדֵהִי

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְהוָה וְיְוָדֵהִי

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשֵּׁת־פֶּא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה

יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דַּלֵּת יוֹד
שְׂדִי

שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

וּבְמִלָּה

[עו:]

להמשיך^(O) [כ] חב"ד דאח' ופנים דפנים ופנים דאחור ל[כ] חב"ד דנוק',
ולדחות החג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י והמלכות למלכות דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי כתר דנוקבא

יִוְד־הַא־וָאֵל־וָאו־וָהוּ
יִוְד, יִוְד הַא, יִוְד הַא וָאו, יִוְד הַא וָאו הַה
י, יוֹד, יוֹד הַא, יוֹד הַא וָאו

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִוְד הַא וָאו הַה

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יִוְד הַא וָאו הַה

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִוְד הַא וָאו הַה

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

בוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֵלֶּךָ וְיִוְד וְאוֹ וְאוֹ
אֵלֶּךָ וְיִוְד וְאוֹ וְאוֹ
אֵלֶּךָ וְיִוְד וְאוֹ וְאוֹ

ג' כלי חכמה דנוקבא

יִוְד וְאוֹ וְאוֹ וְאוֹ
יִוְד, יִוְד הַא, יִוְד הַא וְאו, יִוְד הַא וְאו הַה
י, יוֹד, יוֹד הַא, יוֹד הַא וְאו

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוְד, יִוְד הַה, יִוְד הַה וּ, יוֹד הַה וּ הַה
יִוְד, יוֹד הַה, יוֹד הַה וְאוּ, יוֹד הַה וְאוּ הַה

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְשֶׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשָּׁמַיִם

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ
אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ
אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הַה וְיִוְד הַה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יִוְד הַה וְיִוְד הַה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הַה וְיִוְד הַה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שׂיֵן דְּלֵת יוֹד
שׂדִּי
שׂ, שׂד, שׂדִּי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' אח' דפנים פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דְּלֵת נוֹן יוֹד
אֱדָנִי
א, אֱד, אֱדָנִי, אֱדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַדְּ לַהוֹרִיד הַרְאֵשׁוֹנָה דְהוּי"ה לְהַעֲלוֹת דְּדַאדְנִי

שורש חכמה דכתר

Ⓞ להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת [דנה"י דבינה] דז"א [דאצילות] דניקוד הנו"ו ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הָא, אֱלֹף הָא יוֹד,
אֱלֹף וְהָא יוֹד וְהָא
אֱלֹף וְהָא יוֹד וְהָא
אֱוֵהוּיְוֵהוּ

ג' כלי דעת דז"א
יְוָד הַי' וְיָן הַי'
יְוָד הַי' וְאָן הַי'
יְוָד הַי' וְוָן הַי'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הַי' וְאָן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הָא וְאָן הָא

[ע.ה.:

ולדחות הנה"י דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָד
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הַי',
אֱלֹף לְמֹד הַי' יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הַי' יוֹד מִם
יְוֵהוּוֵהוּ

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָד הָא וְאָן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֵהוּוֵהוּ

ג' כלי חסד דז"א
א, אַל, אַלּוּ, אַלּוּהַ
אֱלֹוְהַ
אֱלֹף לְמֹד

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] Ⓞ עד כנגד היסוד דז"א

Ⓞ בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דז"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג כמודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דז"א).
Ⓞ עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הֵא, אֱלֹף הֵא יוֹד,
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹף הֵא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִי
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִי
יְוָדָהּ הִי וְו הִי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי,
אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד מִם
יְוָדָהּ

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הֵא וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הֵא וְו הֵא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵלּוּ, אֵלּוּה
אֵלּוּה
אֱלֹף לְמֹד

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע.ט.]

הה להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאהי"ה.

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י, לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי' ויו הי'
יוד הי' ואו הי'
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא'
י' יה יהו יהוה
יוד הא' ואו הא'

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלוף למד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהוהו יהוהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
ש"ן, ש"ן דלת, ש"ן דלת יוד
ש"ן דלת יוד

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דישסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא איהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יהוה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
---	--	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א איהיה א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהיונהי שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהוה צבב צבב צבב</p>
--	---	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמוי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]

אהיה

מעש"ק: להמשיך לכחב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנוכר כדי להעלותם,
ולכלול כחב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יְהוָה וְאֱדֹנָי יְהוֹדוּהָ

דָּהּ להעלות ולחבר ד' דאדנ"י עם ה' ראשונה דהוי"ה.

שורש חכמה דכתר

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד,
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הַי'
יֹד הַי' וַיַּן הַי'
יֹד הַי' וַיַּן הַי'
יֹד הַי' וַיַּן הַי'

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
יֹד
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לְמוֹד, אֱלֹהִים לְמוֹד הַי',
אֱלֹהִים לְמוֹד הַי' יוֹד, אֱלֹהִים לְמוֹד הַי' יוֹד מִם
יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל

אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל,
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמוֹד

להמשיך הארה דו"ק דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ואח' (תבונה) דאח', דחכ' דכתר, לחב"ד חג"ת דפנ' דאח' ואח' דאח' דחכ' דכתר, דנה"י דב"י דרחל דני' הנז', שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה יוד ה' דקס"א א' וי' ה' דע"ב</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה אהויהוה אהויהוה אהויהוה אהויהוה יהוהוהוה יהוהוהוה יהוהוהוה יהוהוהוה יוד ה' דקס"א א' וי' ה' דע"ב</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה יוד ה' דקס"א א' וי' ה' דע"ב</p>
--	--	--

חב"ד חג"ת דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולהעלותה (נוק' דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר) עד [כנגד] החוזה [דב"ש דת"ת דז"א] ולהמשיך ח"ן דפנים (יש"ס) דפנים (פנים) דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת], לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה
וי' ה' דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יוד ה' ואו הא
י' ה' יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

ולהמשיך נה"י וחג"ת דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין] שהם ו"א ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה ואו ה' דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה אהויהוה אהויהוה אהויהוה אהויהוה יהוהוהוה יהוהוהוה יהוהוהוה יהוהוהוה ואו ה' דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה ואו ה' דס"ג</p>
--	--	--

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יוויהו

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יוויהו

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דז"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בז"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זז"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הלה להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אֶלְפֵי, אֶלְפֵי הָאֵל, אֶלְפֵי הָאֵל יוֹד,
אֶלְפֵי הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֶלְפֵי הָאֵל יוֹד הָאֵל
אוֹהֵיָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
י
אֶלְפֵי, אֶלְפֵי לְמוֹד, אֶלְפֵי לְמוֹד הִי,
אֶלְפֵי לְמוֹד הִי יוֹד, אֶלְפֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִס
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

ולדחות הנה"י מפנים דאחור דחכמה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אֱהִיָּהּ יְהוָה</p> <p>וְיָהִי דע"ב</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אֱהִיָּהּ אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת אוֹרֵת</p>	<p>אֱהִיָּהּ יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּהּ יְהוָה</p> <p>וְיָהִי דע"ב</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>יְהוָה שִׁינְךָ דְלֵת, שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד</p>	<p>אֱהִיָּהּ יְהוָה</p> <p>וְיָהִי דע"ב</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יְהוָה צְבָב צְבָב צְבָב</p>
--	---	--

[פג.] להמשיך הארת החב"ד דאחור (תבונה) דאחור, ופנים (יש"ס) דאחור דחכמה דכתר, [דנה"י דישסו"ת], לחב"ד דאחור ופנים דאחור דרחל דניקוד הנו"א^(*)

חב"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה</p> <p>אלף ה'י דקס"א א' יוד ה'י דע"ב</p>	<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה</p> <p>אלף ה'י דקס"א א' יוד ה'י דע"ב</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה</p> <p>אלף ה'י דקס"א א' יוד ה'י דע"ב</p>
---	--	---

^(*) ולדחות החג"ת דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד ה'י דקס"א א' וְיָהִי דע"ב</p>	<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד ה'י דקס"א א' וְיָהִי דע"ב</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד ה'י דקס"א א' וְיָהִי דע"ב</p>
---	--	---

ולדחות הנה"י דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד ה'י דקס"א א' וְיָהִי דע"ב</p>	<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד ה'י דקס"א א' וְיָהִי דע"ב</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד ה'י דקס"א א' וְיָהִי דע"ב</p>
---	---	---

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המו"י והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דני' הנו"א כמש"ל ד"פ ע"א.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.

ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'.

חב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **ל' לגבי ה'** (זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים הֵא אֱלֹהִים הֵא יוֹד,
אֱלֹהִים הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹהִים הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹהִים הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי דעת דז"א

יְוָד הִי וְיָן הִי
יְוָד הִי וְאֵן הִי
יְוָד הֵא וְו הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דז"א

יְוָד הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

יְוָד הִי
אֱלֹהִים אֱלֹהִים לְמֹד הִי,
אֱלֹהִים לְמֹד הִי יוֹד, אֱלֹהִים לְמֹד הִי יוֹד מֹם
יְוָד הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי ת"ת דז"א

יְוָד הֵא וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'.
 [להעלות] (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מל'] די"ס דכתר [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'.
 גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מלכויות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו **יוד הי ויו הי** ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י **יוד הי** דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: **יהוה טדהד**

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

אל אל אל

אלף למד אלף למד אלף למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

ההההה ווווו ההההה

אברָהם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו ז"ו"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

(עא, ב) ולוקחת הנוק' כ"ב אותיות וכו' וכו'.
 ענין הכ"ב והמנצפך האלו,
 אחר העיון בע"ח ש"ה פ"ג ופ"ה וש"ח פ"ו
 ושל"ד פ"ב כלל כ' ופ"ד ושל"ה פ"ג ובש"ש ז"ל
 במקומות הנז' ועוד מ"א, רוצה אני הדל להבין
 לפקו"ד שצלם המו' דנוק' והכ"ב ומנצפ"ך הנז'
 וא"ב דאטב"ח, הכל דבר א' הוא ואינם ענינים
 שונים. ולכן לאחר גמר תיקון הנוק' עד כאן,
 נמצא שלקחה דלת וציר והם הם תיקון עצמותה
 באחו' שנתקנה בסדר אטב"ח. ומ"ש כאן ולוקחת,
 אין פירושו לקיחה עכשו מחדש, אלא כמ"ש,
 שנמצא בזה לוקחת וכו'. וכמו כן בכ"ב ומנצפ"ך
 הב' שבאהבה. (וק"ק שלא נז' כאן ה"פ דין
 כמ"ש באהבה) ובסי' כ"י המיוחס להיר"א זיע"א
 לא נמצא כלל כל הפסקא הזו כאן ולא באהבה
 וא"ש את"ם.

באהבה

(עא, ב) להעלות ב' צלמי וכו'. ומצוייר צלם
 דמו' די"ש"ס ותחת' כלים
 דחב"ד וכתוב עליהם לג' כלי חכמה וכו'. ולקיצור
 דעתי אין טעם לציור הכלים הללו, ובפרט מ"ש
 לג' כלי וכו', והיה צ"ל על ג' כלי וכו'. ויותר
 טוב בלי ציור כלים, שכבר כתב להעלות ב'
 צלמי המו' וכו' ע"ג רישא דז"א, ובזה די.
 ובסי' כ"י גם סידור הצלם לא מסודר כלל.

(עב, א) להמשיך הבו"ג וכו'. הרב ש"ש ז"ל
 בשה"כ דמ"ג ע"ד אות ט'
 וכן דע"ג ע"א ד"ה גם מ"ש ואחר וכו' הביא
 מש' הליקוטים (הוא בש' הפסוקים ישעי' ע"פ
 כי ההרים ימושו וכו') דבהסתלקות נה"י דאי'
 מז"א היא מתמעטת בסו' נקו' באחור קודם
 כניסת הגה"י דאי' בה עכ"ל. ונראה פשוט מה
 שלא זכר זה הרש"ש זיע"א בסי', היות ואין זמן
 בין ההסתלקות מז"א לכניסתם בה וכרגע
 שמשתלקים נכנסים בה, אין צורך לעשות מזה
 כונה. לא כן במלך עוזר וכו' ובמגן אברהם
 ופשוט.

ולשים לב על הדבר לידע אמיתות הענין, ואולי
 גם כאן כך הוא. כי מוכרחים אנחנו לו' כמ"ש.
 ובכן ק' מאד מ"ש בסי' שמהנ"ה נמשכו ליסוד
 היפך המפו' בדברי רז"ל וכאמור וצ"ע כעת.
 אחז"ר ראיתי מ"ש במזכיר שלום מע' הג' אות
 י"ב ע"ש מ"ש. גם שו"ר בשפ"א על ע"ח דמ"ד
 סוע"א שמחלק בין או"י ואו"ח ע"ש והרואה
 יראה שמהסי' שלפננו לא משמע כדבריו ז"ל
 ודוק.

(עא, א) ולהמשיך מאחו' ופני' דיסוד דאבא.
 צ"ע לע"ע שמסופ"ה של
 של"ד נראה שהם ב' אחו' דפשוט ומלא דע"ב.
 שנתן טעם שנעשה זה ע"י אהרן וכו' וכו' ע"ש.
 ועי' באמצע פ"ו דשל"ח שבהדיא כרוז"ל שאהרן
 הוא אחו' הפשוטים והמלאים. ובסי' א' כ"י
 מצאתי שכ' להמשיך להם (לב' הגבו') הארה
 מיסוד דאבא שביסוד דז"א ומצוייר רבוע מלא
 דע"ב לבד. ונראה שג"י זו יותר נכונה (וחסר
 עוד ריבוע פשוט).

(עא, א) הנה"י החדשים וכו' הארת המו' דאי'
 וכו'. עי' פת"ע ז"ל ודבריו
 באו קצת בקיצור. וגם נראה שלא היה אצלו
 כמו שמצוייר בסי' שלפננו הוי' בקמץ וגם
 הויות נה"י בני' חש"ק. והכונה לפי הציור הזה
 גר' לפמ"ש רז"ל, שהביא הפת"ע, שהנה"י החד'
 הם מכלל הכתר דז"א. ורז"ל כ' שבכתר הזה
 נמצאים שורש ד' מו' דז"א. ועוד כרוז"ל שכתר
 דז"א הכלי והאור הוא מאי', ונמצא כפ"ו שבנה"י
 החד' ישנם אורות עצמם שהם הויות בני' חש"ק,
 ואורות ז"א שהם הוי' בקמץ. ואשמוענן רז"ל
 שכשלוקחת רחל מסיום הנה"י, לוקחת כמו ז"א,
 גם מאורות של הנה"י עצמם וגם מאורות הכתר
 דז"א שבתוכם וא"ש את"ם.

(עא, א) ולהמשיך עוד ט"ס וכו'. עי' בע"ח
 של"ה פ"ד שהגדלת הט'
 גקו' בכתר הוא ע"י חסד דת"ת דז"א כמו החו"ב
 ע"ש. ובענין התוס' הללו של א"ב דאטב"ח עי'
 ש"ש בפ"ד דשל"ה אות ג' ובמזכיר שלום מע'
 האלף אות ב"ן, בשם היר"א זיע"א.

ובהסתלקות בתיבת באהבה מו' דישי"ס כתר ובלי מל', ובכניסתו בנוק' במלך עוזר וכו' כלי כתר וכלי מל' עם מו' דמל'. וה"ה לאו"פ דפני' במלות הנו'. ומו' דאי' באהבה תוך נוק' ג"כ כתר ומל' מו' וכלים. ויוצא מזה, שכל המו' שמקבל הז"א הנרנח"י הם שלמים מכתר ועד המל', ולפעמים (בפני' דפני') שלא מציירים המל' כי נראה שנכללת עם היסוד מאחר שאין לה כלי בפ"ע כנו"ל. והכלים רק בפני' דפני' יש כלי לכתר (עי' לעי' בקונה ד"ה להמשיך הת"ת) ובכל הבחי' אין כלי למל'. וכל המו' שמקבלת הנוק' בכל הבחי' יש בהם כתר ומל' בנרנח"י וכלים ועי' פת"ע בתיבת מגן אות א' וש"ש בשה"כ דמ"ד אות יו"ד.

(עג, ב) **אחורי** ה"ס עליונות חב"ד ח"ג. בפ"א דשל"ו כתוב כח"ב ח"ג. ובפת"ע כאן הגי' חב"ד חג"ת, ונראה דלאו דוקא אלא חב"ד ח"ג. ושם בשל"ו פ"ב כרוז"ל שהם חב"ד ח"ג, וכתר אינו נמנה מפני שהכתר והדעת הכל א' כנו' עכ"ל. ומלשון אינו נמנה משמע, שבאמת לוקחת גם מהכתר אלא שאינו נכנס בחשבון הה"ר. ונמצא שלוקחת מכחב"ד ח"ג, ופעם קרא לזה כח"ב ח"ג, ופעם חב"ד ח"ג. והרש"ש זיע"א שתפס חב"ד ח"ג אולי והיות וכ' לעי' בסוף למען שמו להמשיך סיום הנה"י החדשים לתוך כתר שלה ולהמשיך הארת המו' דאי' שבכתר דז"א עכ"ל, ולכן לא זכר כאן כתר וא"ש את"ם.

(עג, ב) **למ"ן ומ"ד**. הגם שהז"א לבדו עולה, דהיינו חו"ח שהוא צלם דישי"ס, אפ"ל היות והוא מ"ה דמ"ה מצד יש"ס, ומ"ה דב"ן מצד התבונה קודם החילוף, לכן א' שעולה למדומ"ן. וגם נק' העל"י זו בשם מ"ן, וגם אם יעלו זו"ן שניהם נק' ג"כ מ"ן, היות והיא מלמטה למעלה. ומ"ש לחכמות דיסוד"ת, הרב פת"ע ז"ל פי' ב' פי' ע"ש. ואולי עוד אפ"ל היות וברכה זו דאבות היא בפר' חכמה דכתר לכן נקט חכמה וא"ש את"ם.

(עג, ב) **עליית** בירורי זו"ן לישסו"ת וזו"ן מבררים דיסו"ת ומעלים

(עב, א) **להמשיך** הבו"ג וכו'. עם המלכיות דכתר. עי' ש"ש על של"ד פ"ב כלל ח' אות ט'.

(עב, ב) **להמשיך** הבו"ג וכו'. בסי' כ"י הגי' (וכן בפת"ע) להמשיך לנוק' פר' דיני' וכו' דז"א עם י"מ וכו'. ולקוצר השגתי לא הבנתי זה היטב. דבע"ח שכ"ז רפ"ב כרוז"ל שפר' החיצו' ונק' עי' ונה"י ננסר וניתן לנוק', ונשאר ז"א אחר הנסירה בב' בחי' התיכונה והפנימית ע"ש. וכן מובן מפ"א דשמ"א וע"ש בהריפ"ש ז"ל ד"ה שכל מה וכו' ע"ש. ול' נה"ש די"ז ע"ד (די"ג ע"ד) בנסירה גותן לנוק' כלי החיצון שבו דבחי' היני' והוא לה בבחי' נשמה א"כ ההויות דבחי' אותיות וכו' בעת הנסירה יוצא זה המס' דבחי' פר' הפני' שלו ומתלבשים בפר' החי' דיני' וניתנים לה וכמ"ש בש' החשמל פ"א עכ"ל. ובפ"א דש' הנו' כרוז"ל ואחר הנסירה נחלק זה העור וננסר לב' וכו' ואז ההויות של הפנים מתלבשים תוך אלהים שבעור כנו' בענין נסירה במ"א. ול' נה"ש הנו' היה אפי' לכאו' לפרש חיצו' דיני', ר"ל העור, והוא פר' העי' שהוא חיצו' ליני'. ומ"ש והוא לה בבחי' נשמה כלו' פנימיות. אלא דק"ק למה תפש ל' זה ולא א' בפשיטות פר' העי' או פר' החי' דז"א. וגם גי' הסי' הנוז"ל היא סתם להמשיך לנו' פר' דיני' והיעב"א. וע"ע ש"ש של שמ"א הנו' אות ב' ושל"ד פ"ב כלל ח' אות א'.

(עב-עג) **הכנסת** המו'. בק"ש נכנס בז"א בחי' דפני' מהכתר עד המל', והיא בכלל, ובציור הכלים לא נמצא כלי למ' בעמידה. וגם בע"ח לא יש כלי למ' דז"א, ובסי' גם כלי לכתר לא נו'. (ונראה היות ובחי' כתר דאי' הוא כתר לז"א ואורות דז"א נמצאים שם ואינם עולים בשם כמ"ש רוז"ל בע"ח והמפ' ז"ל ועי' לעי' ד"ה להמשיך הת"ת) ובפני' דחי' בק"ש נו' כל המו' בשלימותו מכתר עד מל', וג"כ אין כלים לכתר ומל' כנו'. ובפני' דפני' נכנס בק"ש הו"ק בלי ציור מו' דמל', וכן בעמידה באלקי וכו' לא נו' מל' במו' דאבא (והכתר נו' בקונה הכל) — ובנוק' יש מו' וכלים במ' בלמען שמו.

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעת', ובינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ'י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעת', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעת'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעת' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעת', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתרין דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ'י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ'י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעת', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעת', וחכמה דבינה

גמרא וגרלות שאר כלי הפנימי האחד ובתוכה כלי הפנימי האחר. והנה ג' בחי' אלו הכלים חילוף ואחריהם ופנימי בכל ח' מהם יש בו בחי' פנים ואחור כגוף זה בין בחי' הכלים ח' או דו"א ובין בחי' ארורות בין דו"א בין דו"א ולו זה בין באחור בין בפנים וכל אלו יש להם בחי' מהם ובין מהם אור אחרים ובין מתברר מהם אחר כלל זה:

פרק ט' (א)

ועתה נבאר כל זה בפנים הכה מחלף כה לו זה הללם גרלות מבינה דקים ומכונה מבינה' הטרומות שאר באחרים בין ככלים בין באחרות ונכנסין דו"א ומפנין טו כלי הפנימי מטלם בחי' האחר לבד שאר ח' ושאר ח' ובתוכו כשתוף שהיא גמלה לו וכל זה בחי' אחר והוא שומר אח"כ א"ן ולא נגרלה אבקבט באחור דו"א. והוא כי כהה דו"א לקוח חלקו וחלק גלה כי הוא בן כבוד וא"כ לקח מחלף כלי שלו ולמה באחור לבד מבינה' מהם ובין שרץ בלחיות וממלא שיש בו עמם מהם ובין באור גמלה וכלי הפנימי לו וכן למק'. ולמהם שמתברר דו"א דמי' שנתבאר [ח] ויתקין בוכי' דו"א והטעם חסדים בפנין הכבוד האחד כבודו שם ג"כ גבורות דו"א דו"א דתקנה וחסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים

דמי' דו"א דמי' האחד ויתקין בוכי' דו"א והטעם חסדים בפנין הכבוד האחד כבודו שם ג"כ גבורות דו"א דו"א דתקנה וחסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים

הנהגות וביאורים (ד) דמי' דמי' האחד ויתקין בוכי' דו"א והטעם חסדים בפנין הכבוד האחד כבודו שם ג"כ גבורות דו"א דו"א דתקנה וחסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים

(ה) והוא שמתברר דו"א דמי' דמי' האחד ויתקין בוכי' דו"א והטעם חסדים בפנין הכבוד האחד כבודו שם ג"כ גבורות דו"א דו"א דתקנה וחסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים

יפה שעה

המשנה

(א) דמי' דמי' האחד ויתקין בוכי' דו"א והטעם חסדים בפנין הכבוד האחד כבודו שם ג"כ גבורות דו"א דו"א דתקנה וחסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים

בבבל אבא וכל כו"ן בעל אמת ואחר שנתבאר הוא כל גרין וכן שחית ד' ובסי' שו' ועליו חסדים אח"כ עד הכתוב של כד לבגדו וכן בנדרים מהתקיים את טכונה אינם אלא חוץ שביד דמי' המהמים נהיה דו"א. אבן חוץ שביד דמי' אינם מחללים כל שיקר כמ"ה רז"ל בשער פרטי' ז"ל פ"י א"כ חוץ במחללים אינם אלא מ"ה ובין דגן דבחינת אחר ולקח הוא המים דו"א ונגדלו ויתקין את פתו ועשו. ואח"כ הו"ה אל הטיף שבאחריו אשר לבד דו"א דו"א א"כ אבא דו"א כ"י גרורות וסקן לה אל אלה לבד שם בגרורות דו"א. ומ"ה רז"ל גם טחן לה בגרורות דמי' אל הטיף שבאחריו אשר לבד דו"א דו"א א"כ אבא דו"א כ"י גרורות דמי' אחר ויתקין בוכי' דו"א והטעם חסדים בפנין הכבוד האחד כבודו שם ג"כ גבורות דו"א דו"א דתקנה וחסדים דמי' דמי' האחד עם חסדים

ממטר

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	בינה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חכמה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	דעת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	גבורה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חסד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	ת"ת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חות דז"א

←	הוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	נצה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	יסוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	עטרת היסוד	סיום ז"א
---	------------	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ה) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

נגמר סעי' א' והוא פלגוף א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין
 דלוא"א מתוך עשרה פלגופי ד"א והאמתות
 והחסדים שבהם עומדים ע"ג רש"א ד"א והביטות ונבירות
 שבהם מחשפטים בעשרה פלגופי לזה ורחל כי כחב"ד וחג"ח
 דללמי המוחין הם מתלבשים בלזה והם רנח"י ונה"י שהם
 הגשפ דללמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין
 לנסור לזה מן כחב"ד חג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את
 רחל לבד לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"א
 שהוא משלום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשפ נה"י דללמי
 כל המוחין ולריך שחקבל כל המוחין דלחור לכן יטין
 להמשיך הביטות ונבירות דכחב"ד חג"ח דללמי כל המוחין
 דעשרה פלגופי ז"א דבין לפי' כתר דפרלוף הכתר דהת
 ולנסור אותו ולהשאר עם המוחין הראיסי אליו יחידה דחידה
 ולהמשיך השאר לתכמה דכתר במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת
 מלך בינה וכן עמ"ל כל הי"ם לפרלוף הכתר דרחל בעשר
 חיצות זכריות :

ועי' השופר מסתלקים המוחין מהטוב' ושלים למ"ן עם
 חכמות וחסדים כמכר בכוונת השופר ונמשכן מוחין דפנים
 ומחשפטים המוחין דלוא"א דלחור דפרלופי לחור דז"א מתקום
 שהו ומוחין אחרים' דפנים דפרלוף דפי' ד"א ונכנה יגדל פלגוף
 כתר דפנים דרחל ונמשכים בו הגבורות דכחב"ד חג"ח דפנים
 דז"א ונגסר ונמלאו פלגוף כתר דרחל אחר השופר י"ד
 גבורות ו' גבורות קשות בלחורי הכתר ח' מתקוות כפנים
 דכתר . וביום ב' חן מכוונת החיטניות (ס' ע"א) יטין
 בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכחב"ד חג"ח
 מפרלוף כתר דלחור דרחל ולהעלותם עם המוחין דלחור
 דז"א למ"ד ומ"ן לחור"א ולזווגם ולהתבדך מוחין חדשים מתקיים
 מזווגם ולהמשכס עם המוחין הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים
 ולחור דעשרה פלגופי לחור דז"א ולהמשיך פי' ז"א י"ד
 גבורות דכחב"ד חג"ח דהמוחין חדשים גם יפנים לפנים
 ולחור דפרלופי כתר דלחור דרחל מהט' יתבדך שש גבורות קשות
 ושש מתקוות דכחב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לפנים ולחור
 דפרלוף חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פי' השופר דיום ב' מלבד כוונת החיטניות יטין
 בפנימיות בתקיעת ראשונה לפלק המוחין דפנים
 שנמשכו בו"א בתקיעות ביום א' ולהעלותם שש הגבורות
 דכחב"ד חג"ח שלהם שדפרלוף כתר דפנים דרחל וביחודי
 דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לחור"א ולזווגם ולהתבדך מוחין חדשים
 מתקיים מזווגם ולחור להמשיך ב' בחי' המוחין הנכבד
 לחור ופנים דעשרה פלגופי דפנים דז"א ולהתבדך פי' ז"א
 י"ד גבורות דכחב"ד חג"ח שלהם לפנים לחור דפרלוף כתר
 דפנים דרחל ומן הכתר הנכבד יתבדך שש גבורות קשות
 ושש מתקוות דכחב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לחור ופנים
 דפרלוף חכמה דפנים דרחל :

ונמצא כי כשני ימים נמשכו בו"א ארבע בחי' מוחין
 ולרחל נמשכו הגבורות דכחב"ד וחג"ח שלהם והם
 גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק
 הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק
 אלא גבורות בערך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר
 החקיעות יש פנים לחור דפרלוף חכמה דלחור דפנימיות
 דרחל י"ב גבורות וכן כפנים לחור דפרלוף חכמה דפנים
 דפנימיות י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) דע"ז בחיטניות . אלא
 שמתקום עשרה גבורות הם ס' גבורות בלחור וה' בפנים וביום
 ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך
 עשרה גבורות דבינה דעתה וחג"ח והם כפילות מן לחור
 ופנים דפרלוף חכמה דלחור דרחל לחור ופנים דפרלוף
 בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א חיצות זכריות ס' :
 ובמלות

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבוטת נמשך הכתר
 והמ' כ"ז כספר הכוונת וסנה אם היינו מטוונים במנהג
 דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המוחין דכתר היה
 מסבכל אחזת החלונים ביום האור לגמרי ואין כן רטון
 המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא ארס"ד שהיה בנשמות
 שביטן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד
 שאור קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות
 הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות
 כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחם המ"ט ימים
 לאם לאם ולפיכך אין לכוין בלוחה המנהג כנלפ"ד ואפ"כ
 סדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי . וגם לפי זה אין לטין
 במלות ובתפלות של כל אחס המ"ט ימים בשום סנה כלל לא
 בחול ולא בשבת מלבד סנה השומר בלבד ואין עוד כי כל
 מדריגה שגשג בירורה ומיקונה אז מחשפטים בה המוחין
 ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות
 לזה מדריגה של אותו יום כי אין כל מדריגה נשגם עד
 שגשג כל המ"ט ימים כמ"ט בדרוש ז' שהוא דרוש א' של
 שומר דיטר המהחל עוד יש סנה אחרת וגם היא אמיתית
 ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות
 ושאר התלות כל א' בפ"ט אמת וטוב הדבר בשאר ימות
 האנס אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא ארס"ד אינו כן וכ"כ
 בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי
 שא"ל שדווגו ז"ן עד היות ז' ספרות אלו בטי"ס ומתוקנים
 ואח"כ גליל שבוטת אין נמשכין המוחין דכתר מא"א עד אחר
 סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מוחין שככתר דיטס"ס ודלוא"א
 דז"א וכל אלו המוחין שנמשכו בשומר וכליל שבוטת הם
 המוחין דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוטת לריך לטין
 במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המוחין דפנים
 מ"טס"ס ומא"א וש"א עד סוף המוסף ואז מדווגים ז"ן
 זווג דנדלות :

ובענין הגלוח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא
 לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י
 ולה"ה ולא כמ"ש קלח מקובלים אחרים לגלה (ע"ב) במ"ח
 כי ענין המוחין של השומר בפני פלמס וענין השערות בפני
 פלמס ואינם דומין זל"ו ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה
 כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם הל יום מ"ט
 בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשריטו לי ולולי שהכרתתי
 לגלח כמעט לא סתיי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם
 שבוטת בכמה ימים :

ונחזור לפנין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני
 מלכה שאין לכוין בתפלות הימים ההם רק בשני
 ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משם ואילך
 עד סרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור
 שני פלגופים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו'
 להמשיך המוחין דפנים לפרלוף הפנים דלחור יום דרחל זה
 סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ה הם דברים פשוטים
 אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות
 ולדעת אם הסכימה דעתי לדעת גדולים והוא כי כוונת
 השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל בימייה אלא
 בענין הרי"ו והסכירה כן נראה חפשט שער הכוונת כנודע
 וש"ן שינוי אלא בפנין הנסירה שאין נגסר ביום א' אלא
 פלגוף הכתר דנוקבא וביום ב' פלגוף החכמה וכע"ל בשאר
 הימים ונמלא שגריך לכוין לכוונת כל פלגופי הנוקבא מאל
 עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"ו בפנין ד"ים דנוקבא
 נחוסך בכל סעי' ט' ספרות החסדים לה ונעשית פלגוף
 גמור כי הכתר דטוב' סנכר ביום א' הוא שטיה שומר
 לחורי חלי ההחתון דת"ח דז"א ועתה נעשה פלגוף ומחשפטי
 עד למסע וכע"ל כל הי"ם ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

דברות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) דע"ז בחיטניות אלא שנקסם כ"ז כס י"ב וביום ג' עד חצונו כו' פי' לכל קודם אלא שנקסם ששם :
 17

ועתה מוחין **דבינות** ו**גבורות** דב' נלמים לקודם החילוף [הסני] לאח' לאח' לפנימיות מתלבקים עתה בכלים ונלס לאימא שהם **מ"ה** ו**ב"ן** **דב"ן** מלובקים צפר' נה"י
בלתק: דבינה לתבונה **בחזרה:** לחכמה וכתר לתבונה

עם הנרנח"י שלהם, יכוין להמשיכם ב'י ספירות ללאה ובי' ספירות נקודת אחו' לאחו' לפנימיות
בלתק: דפר' בינה דבינה דניעקב ורחל **בחזרה:** דפר' חכמה וכתר דבינה דניעקב ורחל
ומתפשטים בסדר הזה כחב"ד ח"ג וק"ע דת"ת ללאה, וב"ץ דת"ת ונהי"ס ב'י ספירות דניעקב ורחל

אהיה
י
יהוה
י

י י ה יהו יהוה
לכתר ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
י י ה יהו יהוה
לדעת ות"ת ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לכג"ה ללאה

אה **אה**
יה **יה**

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לחח"ן ללאה

י י ה
ליסוד ומלכות ללאה

ב"ץ דת"ת
יה **יה**
וה **וה**
יהו **יהוה**

חו"ב חו"ג דבינה לאימא
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

חו"ב חו"ג דגבו' לאימא
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

חו"ב חו"ג דחסד' לאימא
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

חו"ב חו"ג דחכמה לאימא
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד **הא** **ואו** **הוה**
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
י י ה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

חור"ב חור"ג לחכמה לאימא

אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי חכמה לנוק'

יוד הא וו הוה

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ג' כלי חסד לנוק'

אלף למד

אלף אלף למד

א

ג' כלי נחם לנוק'

א

א

ב

חור"ב חור"ג לחסד' לאימא

אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

ג' כלי דעת לנוק'

יוד הה וו הוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ג' כלי ת"ת לנוק'

אלף למד הי יוד מס

צבאור

ושרתפא

ג' כלי יסוד לנוק'

שין דלת יוד

שד

ש שד שד

ג' כלי מלכות לנוק'

אלף דלת גון יוד

א

א אד אדני

חור"ב חור"ג לכינה לאימא

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

ג' כלי כינה לנוק'

אלף הה יוד הה

א

א, אה, אהי, אהיה

ג' כלי גבורה לנוק'

י הוה וו הוה

אלו זים

אכר טם

ג' כלי הוד לנוק'

אלו זים

א אל אלה אלהי אלהים

מובן

ועתה לוקחת כ"ב אחוון אחרים ע"י אימא שהם דלת וליך ב' ועי"ז נעשית. []

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנלפ"ך ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ליון,

וחותם הראשון שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ

די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנלפ"ך שקבלה ע"י אימא והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אלדני.

כ"ב אותיות ומנלפ"ך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאלדני, וכ"ב ומנלפ"ך שני מאימא ה' אלפי"ן לאלדני

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

אדני אדני אדני אדני אדני

סידור תשובות הנהר
ב"ח ב"ח
א' א' א' א'
ג' ג' ג' ג'
ז' ז' ז' ז'

כתר דכתר
זכרנו
ג' ע"ב וקס"א וע"ן
יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

[*כוונת התפילין שיכת רק בל"ח דשחרי"ת יכוין כי מזווג דע"ב וקס"א
העולים כמס' זכור מזכרנו דלר"מ דלר"א ילאו המקיפים העלוונים דחב"ד
דלר"א ויכדו דרך תמישים שערי בינה מס' נו"ן דזכרנו ונתלבשו בת"ת
דלר"א המלבש בכתר דז"א והיו לתפילין דחב"ד העלוונים שהם שקשו
המתוין שבכתר דז"א. (מזכר יראש"ב)

עתה יכוין להשאיר רשימו של כל האורות הנז' שהם הז' גבורות דז' מלכויות דכתב"ד ח"ג
וק"ע דת"ת שהם מס' ו' רבועי הויות וב' נתיים ראשונים ממס' רבוע הויה שבת"ת עם מלכויות דמוחי'
עם הגרנ"ח"י שבהם שהם ו' הויות מנקודות וי"ה דחולס ב' ספירות דל"א ועי"ז ננסרת ל"א
כולה דל"ח' דל"ח' דפנימיות מספי' הגז' דז"א.
ועתה יכוין להמשיך כל הו' גבורות וק"ע דת"ת מל"א לכתר דכתר לנקודת א"ח' דל"ח'
דפנימיות דרחל. וגם להמשיך לכתר הגז' דנוק' חלק מגבורות דגופא דז"א מב' שלישי הת"ת שהם זה
בני' חולס וב' נתיים אחרונים ולנסור אותו משני שלישי הת"ת דז"א וכעד"ז ב' תיבות הגז'.

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אה אה
יה יה

י יה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

מגופא דז"א
מב"ש דת"ת

יה
יה

יהו יהוה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד הא ואו הוה
יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הוה
י יה יהו יהוה

ולנסור כתר דכתר דנוק' (א)

א"ת ק"ש א"ת א"ת
ה

רחל ולאה (נוק')

כותל משותף (ריבועים)

ז"א

(ז"א נותן את הריבועים לנוק'; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

מדרגה 4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ה)

כתר

--

כתר

←	
---	--

בינה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חכמה

פ"ע
פ"א
פ"ת

בינה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חכמה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

פ"ע
פ"א
פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

גבורה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חסד

פ"ע
פ"א
פ"ת

גבורה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חסד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

פ"ע
פ"א
פ"ת

חות דנוק'

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חות דז"א

הוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

נצח

פ"ע
פ"א
פ"ת

הוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

נצח

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

מלכות

--

סיום נוק'

עטרת היסוד

←	
---	--

סיום ז"א

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מו' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמות מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סידור תפלה להרש"ש

עב

לג' כלי צינא	לג' כלי דעת	לג' כלי חכמה
אלף הא אלף הא אלף הא	הי ויו הי	יוד הא יוד הא יוד הא
אלף הא יוד הא אלף הא	הי ואלו הי	י יה יהו יהוה
אלף הא יוד הא אלף הא	הה וו הה	יוד הא ואלו הא

להמשיך הבינות וגבורות דיסוס"ת המלוכשים צנא" דתבו' עס הנרנח" עס המלכות דכתר די"ס שהס' י' ריבועים דהויזא פשוטות דחכמה דכתר דצינא דז"א תוך ללא ורחל ויהיו פר' א'.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

י יה יהו יהוה

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

יְהוָה

יוד הא ואלו הה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יוד יוד הא יוד

אֱהִיָּה

יְהוָה

וואו הה

יְהוָה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

מוח צינא

מוח חכמה

אלף הי יוד

יוד הי ויו

אלף הי יוד

יוד הי ואלו

אלף הא יוד

יוד הא ואלו

אלף הה יוד

יוד הה וו

ג' כלי צינא דנוקבא

ג' כלי חכמה דנוקבא

אלף הה יוד הה

יוד הא וו הה

אלף הי יה

יוד הא וו הה

אלף אהי אהיה

יוד הא וו הה

סידור תפלה להרש"ש

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

גבורות

חסדים

אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הו וואו

אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הו וו וואו

לעת דוקבא

אלף הה וו וואו
אלף הה וו וואו
אלף הה וו וואו

אלף הה וו וואו
אלף הה וו וואו
אלף הה וו וואו

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

מוט צינס

מוט חכמה

אלף הי וו וואו
אלף הי וו וואו
אלף הא וואו
אלף הה וואו

אלף הי וו וואו
אלף הי וו וואו
אלף הא וואו
אלף הה וואו

לגבורה דוקבא

לחסד דוקבא

יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ
חסדים

אלף למד
אלף אלף למד
אלף

	<p>אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה</p>	
	<p>אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְיָ יֵהוּ יְהוָה</p>	
<p>גבורות</p>	<p>הפארת</p>	<p>חסדים</p>
<p>אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו</p>	<p>אלף למד הי יוד מס עבאות השתפא</p>	<p>אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו</p>
<p>אֱלֹהִים יְהוָה</p>	<p>אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְיָ יֵהוּ יְהוָה</p>	<p>אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יֵהוּ יְהוָה</p>

<p>מוח בינה</p>	<p>גבורות</p>	<p>חסדים</p>	<p>מוח חכמה</p>
<p>אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הי יוד</p>	<p>אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו</p>	<p>אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו אלף הוּ וו</p>	<p>אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הי יוד</p>

<p>סוד לנוקבא אלהים אל אלהים במוכן</p>	<p>יסוד לנוקבא שין דלת יוד ש שד שדי</p>	<p>נלח לנוקבא אל אל בם</p>
--	---	--

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְיָ יֵהוּ יְהוָה
מלכות לנוקבא
אלף דלת גון יוד
אדני
א אד אדג אדני

ועתה לוקחת כ"ב אתון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת בערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפ"ן ונעשית הי"פ אדני.

אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך

אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפ"ן דאדני להמשיך לגוק' הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה צאה אל פני המלך שנכסרה וצאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק אר"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאר"א ועי"ז יחורו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דו"א ליסוד דגוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל וה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס"ם העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דיססו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומצרכים מצירורי הפנים דיססו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאז"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

אָהִיָּה
יְהוָה

אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אָהִיָּה	אהיה אהיה	אָהִיָּה
יְהוָה	יהוה יהוה	יְהוָה
יהוה	יהוה	יהוה
אָהִיָּה	אוהויהו אוהויהו	אָהִיָּה
יְהוָה	יהוהוהו יהוהוהו	יְהוָה
וד י יו י	וד י יו י	וד י יו י

באהבה

למסור עצמו על ק"ה ולקבל עליו ד' מצד
 ולהעלות נשמתו להיכלאה הגדולה דהק"ק
 סקילה יא א יוד ה' ו' ו' ה' י
 שריפה הרה יוד ה' ו' ו' ה' י
 הרג ו' נ' יוד ה' ו' ו' ה' א
 וחנק ה' ה' יוד ה' ו' ו' ה' ה'

רפ"ח ראח"ופ רפנים

יוד ה' ו' ו' ה' י
 יוד ה' ו' ו' ה' י
 יוד ה' ו' ו' ה' י
 יהוה יוד ה' ו' ו' ה' א
 י' ה' י' ה' ו' ו' ה' י

ולהעלותם עם נשמתו עד ה"א רא"י ואזי יכוין להעלותם עם ב' כלמי המוחין ראח"ופ
 רא"ה דפרכ"ו חכמה דכתר לבניה ד"א (להוציאם מתוכו ולהעלותם עם הכיור'י
 הנו ועם נשמת יסוד רא"א ע"ג רישא ד"א "

(ואז יכוין להמשיך המוחין לבינות וגבורו דב' כלמי המ"ו רא"ופ רא"ח הנו דיספ"ת השומרים
 ע"ג רישא ד"א שאח"כ כל האלם דב"ן דמ"ה וכן דב"ן דתבונה שבו נתלכשו הבינות והגב"ו
 דיספ"ת בעת הזווג "

ויכוין להמשיך האלם הנו דתבונה עם הנרנ"חי שהם ההי"ות המנקדו' תיק עשר פרצ"ו
 ד"ס דפ"ר בינה לבינה דלאה ורחל "

וע"י כן מתחברים לאה ורחל ונשעים פרכ"ו אחד ונגללים כשיעור כל קומת ז"א ויכוין
 להמשיך לנ"ק הארה ה"ס עליונות דחב"ד דחג"ת ד"א "

(בישבויעות להס דסחרית דיספ"ת חזרה לא"א שלאין להס דמנפ"ה דנ"ה ואג"ת ובינה
 דכתר דכר"י חזרה לחכמה דכתר תקושה דכתר דפ"ר נפ"ר)

ח"ן דחמ"ו

ועתה יכיון לנסוק את הפרצו' אן
 דא"ה ופנטס דא"ה לזין ולהביא-
 פקפ כ' באופן זה "

להמט' לנזק פ'ר ליעק דבינה ובינה
 לז"א עם עשר מלכו' לעשר פכ"ו
 ליע' דא"ה ופנטס דא"ה לזין זמ"ה וז'זין
 לזין לחממה דכפר דבינה לז"א
 סה"ס בחי' חמ' עשרה רבועי' לעשר
 הניזת פשוטות (נהס בחי' אחוריס
 למל' לעשר כתר' ליע' הנז' ט' און
 בחי' זו נמלאת א"ס עם כנוע')
 יודו ה' יודו ה'
 יודו ה' יודו ה'
 יהוה יהוה יהוה
 ליהוה יהוה יהוה

ועתה יכיון להביאס פכ"פ והיא
 סיכנין לבנות ולתקן ב' פכ"ו א"פ
 לפנטס ז'זין באופן זה
 להשלות את האניות דרפח הכזל
 ונמיתו עם הגזו' דהכמו' נחסד'
 דמ"ה דמ"ה וזמ"ה לזין שהוא כז'
 הגזו' לרלס ליע' סגסגרו עמודי'
 ע"ג ריטא לז"א הנזל "
 ולהעלותם למד' נזין לפכ"ו
 חממות ליע' ספות'
 וכן הבידורים ליע' ספות לחממות
 דא"ה "
 והבידורים דא"ה לחממה
 דא"ה "

מל' דכפר ליהוה יהוה יהוה
 מל' דחממה ליהוה יהוה יהוה
 מל' דכפ"ה ליהוה יהוה יהוה
 מל' דמלך ליהוה יהוה יהוה
 ליהוה יהוה יהוה מל' דיסוק
 ליהוה יהוה יהוה מלכו' דללכות
 ליהוה יהוה יהוה

חזין ב"ג' דתי' זמ"ה זמ"ה לזין לרלס ליע' השמדים ע"ג ריטא
 חזין דחממה ר"ב דתי' רח"ג ליע' דח"ב ור"ג
 ב"ג' דבינה לח"ב
 ור"ג

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

חזין דחסד לח"ב ור"ג דתי' רח"ג ליע' דח"ב ור"ג
 ב"ג' דגז"ו לח"ב ור"ג

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

חזין דכ"ה לח"ב ור"ג דתי' רח"ג ליע' דח"ב ור"ג
 ב"ג' דהול' לח"ב ור"ג

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

והבידורים

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד תג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנדר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפניו אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד תג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' ועי"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באדר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

סגור דלתי בטני כי שני דלתות רחמה הם מזויירות בליור חיבור מס סתומה כזה **ו** והנה גואל הוא בני' ארבעים כמנין מס סתומה: **רמען שמו** עתה נשלם בחי' המל' שביעקב ושברחל והם בחי' העטרה אשר ביסוד שבהם ונק' שמויען שכל בחי' המל' נקרא שם כנוודע לפי שאין שום אחיזה כנגדם בזיא ולכן לא נזכר בה שום המשכה ולא בלשון הבאה ולא בלשון זכירה כמש' ומזיא גואל כו' וזכור כו' אמנם אמר למטן שמו בלבד ומה שזרדי-לכוין עתה הוא כי הנה עד עתה המשכנו כל אלו (ג) הפרטופים ואין אלו מזכירים של מי הם ועתה ביאר כי כל אלו ההמשכות הם למטן שמו. ר"ל לזורך עשי' פרטוף יעקב ורחל אשר כל אחד מהם נק' שמו באופן זה כי הנה ענין יעקב ה"ם משה שהוא בני' קפ"ד אחריו דהויה דיודין וקס"א פנים דאיהו דיודין לפי שיעקב נמשך מיסוד דאבא ע"י יסוד דאימא שה"ס קפ"ד וקס"א הגו' שהם בני' שמו (ג) וגם רחל פשוט הוא שנקרא שם ה' (ד): **באהבה** (ה) הנה עתה כבר נשלם פרטוף ז"א ויעקב ורחל אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחר בראייה עם ז"א ונריך להחזירה פכ"פ עם יעקב והנה הוא לריך אל הנסירה כדי להחזיר' פכ"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמ' על האדם כמש"מ בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה אף בלא הפלת תרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה מוחין שלמי' מן או"א כניל ולכן אף אם יסתלקו ממנו כדי לתחס אל רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו לריך להפלת התרדמה אבל בליה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנוודע שאחר סיום התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ בליה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אללנו בדרוש התפילה ולכן לריך להפיל התרדמ' בליה כדי לגבור אותם וזיוס ר"ה שלרי' אז שינה והתעוררות בסוד השופר כמו שנתבאר שם. הנה גם שם יש בחי' הנסיר' נזכרה פכ"י בברכת אבות וה"ם תיקון מה שתיקנו זכרנו לחיים בברכת אבות כמב' שם וטעם הדבר הוא לפי שיום רייה הוא רמז אל בריאת העולם בחתי' האל'י ובתחיל' בריאת המוחין בזיא אשר לא היה אז בו עדיין לא מוחין ולא רשימו דילהון כלל. אבל עתה בברכ' אבות של כל ימות השנה אין לורך להזכר בהם ענין הנסירה כי כיון שנגסרו זיוס ר"ה אין לורך להזכיר הפלת תרדמה בשאר ימות השנה מפני הרשימו שנשאר בו כנו' וגם אין לורך להזכיר ענין הנסיר' בפירוש כי כבר היא נעשית מאליה שלא על ידינו כיון שבזיוס ר"ה נגסרה ע"י תפלותינו באומרנו זכרנו לחיים כנו' וביאור מלת באהבה ר"ל שני אהבה והענין הוא כי הנה ביארנו בענין הק"ש כי הטעם מה שנתק' בברכת אהבה עולם שהוא כנגד היכל אהבה שבבריאה הטעם הוא לפי שעי' העלאת מין משם עד למעלה באימא אשר באני' נמשכים אותם המוחין וכו' אל וז' והנה כדי להבאיש פכ"פ לריך להעלאת מין אחרים וסבר ידעת כי כל העלאת מין הוא לזורך הוונג ופעם הראשונה שבק"ש היה לזורך זיוג או"א לתת מוחין לזו"ג בהיותם אחר באחור ועתה לריך מין אחר' לזורך זיוג או"א פכ"י כדי להחזירם פכ"פ ואל תהמה מן הוונג הגרמז לעיל במלת אלהינו ואלהי אבותינו שלא היו שם מין (ו) שהטעם הוא לפי כי שם לא היה חסר רק בחי' כניסהם בזיא אבל הם כבר היו קיימים ועומדים אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מזיאות הוא כי אימא מסתלקת מחו"ז זיא ומזדווגת עם אבא כדי להוליד מוחין אחרים לרחל לבדה זולת המוחין הראשונים שניתנו לזיא וז"ס ויבן ה' אלהים את הללע כי ה' אלהים הם או"א אשר נזדווגו והולידו אלו המוחין האחרים ואלו נכנסים נה"י דאימא עלא' עם התלבשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטי' תוך רחל לבדה כדמיון שהיו בתחילה נה"י דאימא עם המוחין שבתוכם מתפשטים תוך זיא ועי"כ נגדלת רחל אב"א ככל שיעור קומת זיא' ממש שזה שבוה עד בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת רחל הגו' הוא באופן זה כי להיות ששם באחורי זיא עומד' נלאת ורחל א למעלה מזו ולכן מתחילין נה"י דאימא לכנס בלאה ואח"כ מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות לאה ורחל שתיקן ונעשות פרטוף א' בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרטוף א' גבוה כשיעור קומת זיא. והנה לזורך ענין הנסירה הו' לריך בהכרח העלאת מין פעם אחרת כנוכר. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבברי'א' בסוד ואוקן בחסד כסא ע"ד מה שהיה בעת ק"ש אלא שהיכל אהבה שהיה

בק"ש היה היכל אהב' שבברי'א' שהוא היכל חמישי מתחל לעילא אבל היכל אהבה לזורך מין אלו של עתה הוא היכל אהבה של קה"ק דבריאה. והענין הוא כי הנה היכל קה"ק הם ג' עליונות שבבריאה אשר שם עומדים א"א ואו"א דבריאה וכמו שבזיא למטה שבבריאה עלמה יש שית היכלין אחד מינייהו הוא היכל החסד והאהבה כמו כן למעלה בהיכל ק"ק שלו עלמו יש היכל עליון הנקרא אהבה ג"כ וכמו שהודעתיד כמה פעמים כי ז' היכלין דבריאה דיוולר דשחרית דחול הם ז' היכלין שבזיא הכוללין כל י"ם דז"א כנוודע כי לבנת הספיר הוא ב' היכלות והיכל קה"ק כולל מנ' היכל' והרי הם עשרה היכלות והם י"ם דז"א רק שהם נכללין בבחי' ז' היכלין בלבד ואלו הן היכלות דיוולר דשחרית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דמוק' דז"א והם היכלות של יולר דחפלת ערבית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דיוולר דשחרית דשבת והם ז' היכלין עלאין דאבא דברי'. וכנגדן יש ז' היכלין דאימא דבריאה וכולם הם בסוד שבטה ושבטה מולקות כפולות ואין כאן מקום ביאורם והנה הז' היכלות דיוולר דשחרית דחול הם בזיא דבריאה וגם ז' היכלות האלה עלמזן הם כפולים ומכופלים כי כמו שיש ז' היכלין מתחל לעילא עד היכל הרעון. גם בהיכל הרעון עלמו יש בו שית היכלין אחר' בתוכו זיוס וז' כפולה ואח"כ בהיכל קה"ק שהם חריב שבזיא יש שם כללות כל אלו ג"כ ויש שם היכל אהבה א' יותר עליון וזה ההיכל הוא המעורר ומעלה עתה המין האלו. וגמלא כי שני היכלות יש ושניהם נק' אהבה וזהו פי' באהבה ב' אהבה ופשט הלשון הוא כך למטן שמו באהבה ר"ל כי כל הגז' עד עתה היה ע"י אהב' וז"ס באהבה כי ע"י העלאת מין היכל אהבה התחתון בעת ק"ש נעשה כל זה הגז' עד עתה בברכת אבות. ואח"כ תכוין כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעורר היכל אהבה העליון שיעורר מין עד שתגדל רחל נוק דז"א אב"א ואז תכוין ג"כ להביאה עי"י פכ"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פכ"פ אלא עד שתייה היא שוה כמוהו אב"א דאל"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו ותכוין ע"י הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו חוזרת פכ"פ וכל אלו הכוונ' תכוין במלת אהבה. והנה אחר חזרת פכ"פ עמו מתמעטת ונפלת לרגלי זיא בסוד נקודה קטנה כי כל מה שנגדלה אב"א (ז) הלאו יספיק לשמול לישאר בבחינת נקוד' קטנ' בהיותה פכ"פ וגמלא שאז היא עומדת למטה בבחי' נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכוין לחזור ולבנות' כבתיחלה בבחי' פכ"פ וזה יהיה במלות.

מלך עוזר ובושיע ומגן כמו שנבאר. ודע כי אני

מסופק אם שמעתי ממזול' שהנה"י דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים בה אלא אחר שחזרה פכ"פ עמו אמנם בהיותה פכ"פ פשיטא לי שנגכנסים בה. גם אני מסתפק בדבר אחר והוא כי שמעתי ממזול' טעם א' ובר'. בעיני עתה כי הטעם ההוא היה על תירון קושיא א' שהקשיתי לעיל והוא כי הרי לענין הנסירה לריך בהכרח הפלת הדורמית' אשר לסיב' זו אנו מבכרין בכל ליל' המפיל חבלי שינה על עיני כמב' במקומו וא"כ עתה אשר נכנסין נה"י דאימ' ברחל בהיות' אב"א כפי הנלע"ד ששמעתי ממורי זיל בלי ספק ככל א"כ היכן הוא עתה הפלת התרדמה במקום הזה. והטעם למי' קושיא זו יוכן עם מה שיש לנו הקדמ' שכאשר לריך לתת מוחין לזו"ג או לריך שניה' לעלות בסוד מין אבל כשהמוחין ניתנין אל רחל לבדה אז הז"א לבדו עולה בסוד מין והנה הטעם הזה שמעתי ממזול' ונלע"ד שאמר אותו למי' קושיא הנו' והוא כי עתה כבר יש לו מוחין שלימי' וגמורי' אל ז"א וכונתו עתה לתחס גם אל רחל (ט) ולכן זיא לבדו עולה בסוד מין. אבל בשאר המקומות עולה גם נוק' בסוד מין ואז לריך הפלת התרדמ' אלינו ואנו ישים יפן כי אנחנו בני השכיב' רחל אמנו ואינו זוכר יותר מזה. וגמזור (י) אל ביאור המלות מלך עוזר ובושיע הנה אחר שכבר עתה פכ"פ עם זיא היא עומדת בבחי' נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא לריכה ליגדל בכל קומת זיא כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אחר' באחור לריכי ליגדל בכל שיעור קומ' זיא כולו כדי שכאשר תחזור עמו פכ"פ תספיק כל אותה ההארה שקבלי' בהיות' באחור לשטה' עתה בחי' נקוד' קטנה בלבד בהיות' פכ"פ. ג"כ עתה בהיות' פכ"פ ונכנסים בה הגה"י דאימא לריכה ליגדל עד כל קומת זיא כולו ותקבל כל אות' ההאר' הגדול' ועי"כ כאשר אח"כ יסתלקו ממנה נה"י דאי' ויכנסו בזיא

הוא יסוד דאימא

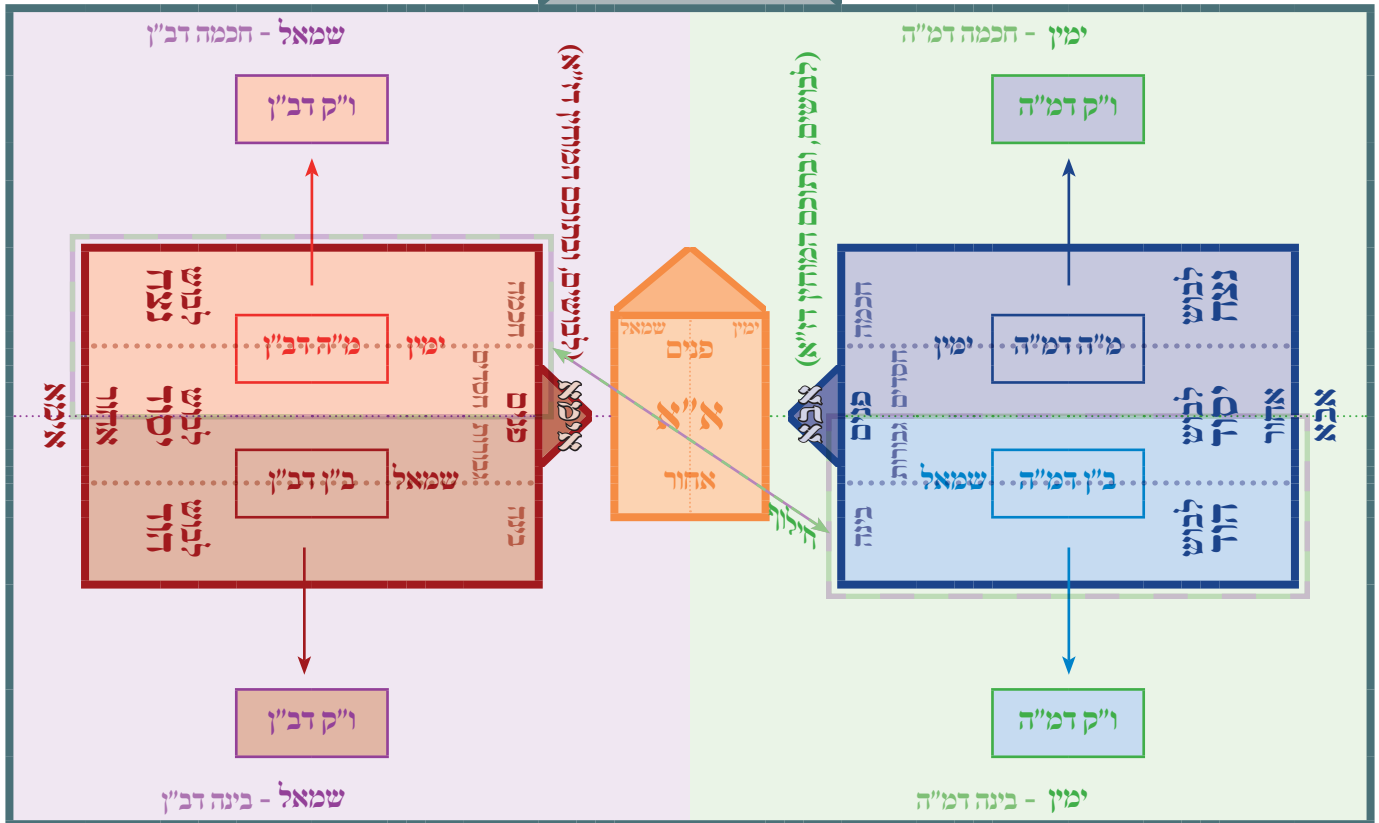
דברות וביאורים: (א) כי ב' דלתות הם נורתם פ"ח: (ב) פי' לכל אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם פ"ח: (ג) א"ש עם הכולל: (ד) כפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נבאב שם ה': (ה) פכ"ח פכ"ל משער העמידה: (ו) הורחל שפה: (ז) פיין פ"ח שג"ד פ"כ פי' מ': (ח) פכ"ח פי"ו משער עמידה:

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנז'. (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלוכשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלוכשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלוכשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלוכשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלוכשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א כתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"ג אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'